

РЕШЕНИЕ

№ 16109

гр. София, 12.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева

Мая Сукнарова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1280** по описа за **2025** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). С Решение № 2457 от 23.05.2024 г. по АНД № 358/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 131-ви състав, е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 26/04.09.2023 г., издадено от началник на ГПУ – Летище Б. към РДГП – Аерогари, Главна дирекция „Гранична полиция“ - МВР, с което на основание чл.51 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) "България Еър" АД е санкционирано за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1 вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ.

Недоволен от решението, "България Еър" АД е подало касационна жалба, в която са изложени твърдения и доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на съдебния акт, като се иска неговата отмяна ведно с потвърденото НП. В проведеното съдебно заседание пред настоящата инстанция дружеството не се представлява.

Ответникът - началник на ГПУ – Летище Б. към РДГП – Аерогари, Главна дирекция „Гранична полиция“ - МВР не изразява становище по касационната жалба и не участва в съдебното заседание .

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIV касационен състав, като взе предвид наведените касационни основания и тези, за които следи служебно съгласно чл.218, ал.2 от АПК, установи

следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол. По същество е неоснователна.

С процесното НП "България Еър" АД е санкционирано за това, че на 30.06.2023 г. е превозило с полет № FB7780 по линията К. – Б. лицето Isam S M A Shelab, кувейтски гражданин, без да е изпълнило задължението на превозвач за извършване на проверка относно наличието на валидна виза. Актосъставителят, както и административнонаказващият орган приели, че с описаното деяние превозвачът е извършил нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. За да потвърди наказателното постановление, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл.34 от ЗАНН, като са спазени изискванията за тяхната форма и съдържание и в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до нарушаване на правото на защита на санкционираното лице. По същество е приел, че извършването на нарушението е безспорно установено и доказано и за него законосъобразно е била ангажирана отговорността на дружеството, като деянието не представлява маловажен случай.

Изводите и мотивите на СРС се възприемат изцяло от настоящата инстанция.

В чл. 8, ал. 1 от ЗЧРБ е предвидено, че чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза или разрешение за пътуване, когато такива се изискват.

Съгласно чл. 20, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, превозвач, който превозва по суша, по въздух или по вода до и/или от Република България чужденци, преди да извърши услугата, е длъжен да установи наличието и валидността на документа за пътуване и на визата, когато такава се изисква, както и дали същите съдържат явни преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, следи от подмяна на снимката, както и дали изображението на снимката позволява установяване на самоличността на притежателя.

Според чл. 6, ал. 1, б. "б" от Регламент (ЕС) № 2016/399, при планиран престой на територията на държавите членки с продължителност не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период, при което се отчита 180-дневният период, предшестващ всеки ден от престоя, за влизането на гражданите на трети страни следва да притежават валидна виза, ако такава се изисква съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета, с изключение на случаите, когато те притежават валидно разрешение за пребиваване или валидна виза за дългосрочно пребиваване.

В случая лицето Isam S M A Shelab се явява гражданин на трета страна по смисъла на чл.2, т.6 от Регламент(ЕС) 2016/399 и при влизане на територията на държава членка на ЕС е следвало да разполага с валидна виза. Същият е притежавал паспорт с положена многократна виза тип С, издадена от Н.. Видно от Решение № 459 на Министерския съвет от 2014 г. за одобряване прилагането на Решение № 565/2014/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г., изменено и допълнено с Решение № 284 на Министерския съвет от 2023 г. / в сила към момента на нарушението и издаването на НП/, Република България ще счита за равностойни на своите национални визи за транзитно преминаване или за планиран престой на своята територия, ненадвишаващ 90 дни в рамките на период от 180 дни, следните документи, издавани от държавите членки, които прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, независимо от гражданството на техните притежатели - „единна виза“ по смисъла на чл. 2, т. 3 от Визовия кодекс, валидна за две или за многократни влизания, и след като е била използвана веднъж за влизане в държава, прилагаща изцяло достиженията на правото от Шенген“. Както и районният съд е установил, в настоящия случай посочената виза не е била използвана за влизане в държава от Ш. пространство преди датата на полета, поради което не може да се счита за валидна такава

по смисъла на ЗЧРБ.

Съгласно чл.20, ал.1,т.1 ЗЧРБ превозвачът е бил длъжен да извърши проверка дали пътникът притежава валидна виза или разрешение да пребивава. Като не е осъществил тази проверка, касаторът е допуснал нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1, вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ. След като нарушението е установено и доказано по несъмнен начин, то напълно законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. Административнонаказателната разпоредба на чл.51 от ЗЧРБ предвижда, че превозвач, който не изпълни задълженията си по чл. 20, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер от 2000 до 10 000 лв. за всяко превозвано лице. В случая наложената санкция е в минимален размер, същата е справедлива и съответна на извършеното нарушение.

С оглед изложеното решението на СРС е правилно и същото следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл. първо АПК във вр. с чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2457 от 23.05.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131-ви състав, постановено по АНД № 358/2024 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: